

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2002/25 Br.T

in de klacht nr. 129.01

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'de tussenpersoon'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door de tussenpersoon gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft, evenals een ander, een appartementsrecht in een gebouw dat is gesplitst in twee appartementsrechten. Het gebouw bestaat uit een café, een parterrewoning en twee daarboven gelegen woningen. Klager heeft het uitsluitende gebruiksrecht van een bovenwoning, de andere eigenaar heeft het uitsluitende gebruiksrecht van de rest van het gebouw.

In artikel 26 lid 1 van het reglement van splitsing van eigendom van het onderhavige gebouw is bepaald dat de administrateur van de vereniging van eigenaren het gebouw tegen brand/ontploffing zal verzekeren. In lid 2 van dit artikel is bepaald dat het bedrag van de brandverzekering zal moeten overeenstemmen met de herbouwkosten van het gebouw en dat de vraag of deze overeenstemming bestaat jaarlijks gecontroleerd zal moeten worden door een deskundige. Door het niet functioneren van de vereniging van eigenaren en onmin tussen de eigenaren is deze verzekering van het gebouw niet door de administrateur geschied, maar heeft klager bij een verzekeraar via de tussenpersoon een opstalverzekering gesloten voor het bij hem in gebruik zijnde gedeelte van het gebouw. Ook de andere eigenaar heeft, eveneens bij deze verzekeraar maar via een andere assurantietussenpersoon, een opstalverzekering gesloten voor het bij hem in gebruik zijnde gedeelte van het gebouw. Klager heeft meegedeeld dat beide verzekeringen in gemeenschap lopen.

Blijkens een op 8 maart 1994 gedateerd wijzigingsaansluiting (pagina 1) wordt de premie van klagers opstalverzekering met ingang van 26 april 1994 met f 166,79 verhoogd tot f 915,93 per jaar.

De klacht

Begin januari 2001 heeft de andere eigenaar, zonder dat klager daarvan wist, de verzekerde som op de in gemeenschap met klagers opstalverzekering gesloten opstalverzekering van het bij hem in gebruik zijnde gedeelte van het

2002/25 Br.T

gebouw blijkbaar aanzienlijk verhoogd. Daarop kreeg klager van de tussenpersoon het verzoek ook de verzekerde som van de opstalverzekering van het bij hem in gebruik zijnde gedeelte van het gebouw flink op te trekken, namelijk van f 239.340,- naar f 520.000,-. De noodzaak van een dergelijke verhoging kwam klager onwaarschijnlijk voor, daar op 12 mei 1995 een expert de herbouwwaarde van klagers appartement nog had vastgesteld op een bedrag van omstreeks f 250.000,- en de verzekering bovendien op indexbasis was.

Op 11 januari 2001 ontving klager van de tussenpersoon een polisaanhangsel (pagina 1), gedateerd op 8 maart 1994, waaruit bleek dat ook in 1994 klagers opstalverzekering was gewijzigd, namelijk van een 'gebouwenverzekering' in een 'brandverzekering voor bedrijven'. De wijziging hing waarschijnlijk samen met het feit dat de andere eigenaar de parterrewoning illegaal bij het café had getrokken, welke illegale situatie door de gemeente blijkbaar wordt gedoogd. Bedoeld polisaanhangsel was door de tussenpersoon achtergehouden. Daardoor is voor klager al die jaren verborgen gebleven dat hij als een bedrijf was verzekerd.

Het standpunt van de tussenpersoon

De tussenpersoon verbaast zich over de klacht. Hij heeft in de kwestie al veel tijd gestoken en heeft klager in alle opzichten geholpen. Teleurgesteld is hij door klagers stelling dat hij een dubieuze rol speelt.

Voorzover de tussenpersoon kan nagaan heeft hij begin van de jaren tachtig klagers opstalverzekering ter overname in zijn agentschap aangeboden gekregen van de vorige tussenpersoon (een bank), omdat er onenigheid was tussen deze tussenpersoon, klager en de andere eigenaar. Toen is ook om verdere moeilijkheden te voorkomen de verzekering gesplitst, één voor klager en één voor de andere eigenaar. Laatstgenoemde bleef via de bank verzekerd.

In januari 2001 kreeg de tussenpersoon bericht van een inspecteur van de betreffende verzekeraar dat hij op verzoek van de bank/de andere eigenaar de herbouwwaarde van het betreffende pand had gewaardeerd. De inspecteur deelde mee dat zijns inziens klagers gedeelte veel te laag was verzekerd en dat de herbouwwaarde ervan ongeveer f 500.000,- bedroeg. De tussenpersoon heeft klager hiervan op de hoogte gesteld. Vanaf dat moment leek de oude burenruzie weer op te laaien.

In een gesprek met klager kwam de tussenpersoon een polisaanhangsel tegen uit 1994 dat klager klaarblijkelijk niet had. Dit aanhangsel betrof een algemene aankondiging van verzekeraar aan alle bij hem voor hun opstal verzekerden omtrent een premieverhoging per eerstkomende vervaldatum. Waarschijnlijk heeft de tussenpersoon klager de kopie van het polisaanhangsel toegestuurd, want bij de tussenpersoon zat het origineel in plaats van de kopie nog in het dossier.

Dit nu schijnt klagers klacht te zijn. Ook het feit dat nu boven de polis staat 'Brandverzekering voor bedrijven' in plaats van 'Gebouwenverzekering' wantrouwt hij. De tussenpersoon is niet bekend waarom de aanhef zo geworden is; waarschijnlijk heeft de verzekeraar een splitsing aangebracht tussen particuliere woonhuizen en opstallen die bedrijfsmatig gebruikt worden. Het onderhavige gebouw is voor 2/3 deel bedrijfsmatig.

Opmerkelijk is dat klager pas na zeven jaar erover valt dat de premie met bijna f 200,- is gestegen. Een dergelijke verhoging wordt niet over het hoofd gezien. Aannemelijk is dat klager daarover destijds telefonisch contact heeft opgenomen met de tussenpersoon.

2002/25 Br.T

De tussenpersoon voelt zich meegesleept in een langdurige vete die klager met de andere eigenaar en de gemeente heeft. Ook de tussenpersoon was verbaasd dat de taxatie uit 1995 zo laag was. Daarom regelde hij een voor klager kosteloze hertaxatie. Hij heeft voor klager alles in het werk gesteld om zijn probleem adequaat op te lossen. Als klager hem dubieus vindt en nog moet besluiten of hij hem wenst te handhaven, dan is het beter dat hij een andere assurantieadviseur neemt. De tussenpersoon wil en kan alleen bemiddelen op basis van wederzijds vertrouwen.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van de tussenpersoon, zijn klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht. De tussenpersoon vond niet het bedrag van f 250.000,- laag, maar het bedrag van f 520.000,- hoog. Het wijzigingsaanshangsel, gedateerd op 8 maart 1994, heeft de tussenpersoon niet aan klager toegestuurd, ook niet in kopie. Zowel het voor klager bestemde origineel, als het voor de tussenpersoon bestemde exemplaar bevond zich in het dossier van laatstgenoemde. Deze blijkt ook de op 9 november 1994 gedateerde polisbescheiden niet aan klager te hebben doorgestuurd, en voorts geen gevolg te hebben gegeven aan het verzoek van de verzekeraar bepaalde kwesties met klager te bespreken. De tussenpersoon heeft klagers belangen niet adequaat behartigd. Daardoor kan de voormelde door de andere eigenaar geschapen illegale situatie blijven voortbestaan.

Het oordeel van de Raad

1. In zijn klacht beklaagt klager zich erover dat de tussenpersoon het op 8 maart 1994 gedateerde wijzigingsaanshangsel niet aan hem heeft toegezonden.
2. De Raad stelt voorop dat hij geen voor partijen bindende uitspraak kan doen over de vraag of de tussenpersoon al dan niet voormeld wijzigingsaanshangsel - in origineel of in kopie - aan klager heeft toegezonden, aangezien partijen daarover van mening verschillen en doorslaggevend bewijs ontbreekt. Een dergelijke uitspraak is aan de rechter voorbehouden. Wel kan de Raad beoordelen of de tussenpersoon door zijn handelwijze de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad. De tussenpersoon heeft aangevoerd dat hij klager waarschijnlijk een kopie van het wijzigingsaanshangsel heeft toegezonden omdat het origineel daarvan zich nog in zijn dossier bevond. Ook heeft de tussenpersoon gewezen op het feit dat klager vanaf 1994 de in het wijzigingsaanshangsel aangekondigde aanzienlijk hogere premie zonder daartegen bezwaar te maken heeft voldaan. Een en ander brengt mee dat naar het oordeel van de Raad niet gezegd kan worden dat de tussenpersoon te dezen de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 22 april 2002 door Mr. D.H.M. Peeperkorn, voorzitter, Mr. J. Borgesius, Mr. J.G.C. Kamphuisen, Mr. J.R. Schaafsma en Mr. E.M. Wesseling-van Gent, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. D.H.M. Peeperkorn)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)

